

Jubileul de 50 de ani

„GAZETEI TRANSILVANIEI”.

Dina anteu.

Joi în 31 Decembrie 1887, înainte de a începe serbările jubilar, s'a oficiat la orele 3 d. a. în capela din Gróveru un parastas în memoria neuitărilor *Iacobu și Andreiu Mureșianu*. S'au depus două cununii de lauri pe mormintele lor. Au asistat, afară de membrii familiei, mulți venerabili ai reșoștilor.

Încă înainte de 6 ore, pe când a fost fixat conductul cu torțe, pe străzile pe unde avea să treacă în piață și înaintea localului Redacțiunii se vedea furnicându forțe multă lume, care cu nerăbdare aștepta să vedă conductul.

La orele 6 conductul porni din Prund, piața suburbiului Scheiu în două coloane cu muzica orașenească în frunte. Torțele le purtau reprezentanți din toate clasele poporului. O frumoasă priveliște ofereau mai alesu bravii noștri poporenii Scheieni și Brașovechenii, cari erau îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu căciulile și pălăriile împodobite cu flori, semn al bucuriei și al însemnătății actului solemn, de care era pătunsu fiecare.

Conductul traversă, într-o ordine ce rar se poate vedea, Strada mare, Strada Scheilor, Strada teatrului, ocol sfatului (edificiul vechi primării) și se aședă înaintea casei Redacțiunii, formându un cerc mare, în mijlocul căruia și în afară de care se aflau mii de spectatori.

Infățișarea imponentă a conductului de peste două sute de torțe oferea o priveliște care te extasia. Când priveai pe deasupra conductului, vedeai o mare nemărginită de lumină, căci și se părea nemărginite lungile coloane ale conductului.

Muzica încetându, pași în mijlocul cercului de torțe, înaintea ferestrelor Redacțiunii, vrednicul preot dela biserica Sf. Neuculae din Prund, d-lu **Vasilie Voina**, și cu voce puternică adresă directorulu „Gazetei Transilvaniei” următoarele cuvinte, eșite din inimă adevăratu românescă, conșciă și entusiasmata de marea însemnătate a sărbătorii:

Iubite frate!

Sunem deprinși a admira evenimentele, ce facu șgomotu în lume. Ne surprinde, când vr'unu om genial face o nouă descoperire pe terenul științei seu când un om scrutaătoru ajutat de norocu și de întâmplare descopere părți de pământu încă necunoscute nou. Cu cât însu mai multu trebuie să admirăm o muncă înleungată și neobosită, o muncă înșoșită de rădăurile cele mai binefăcătoare!

Sunt 50 de ani, de când nise bărbăți plini de dragoste cătră țeră, cu doru de inimă cătră nația lor, vedendu întunereculu, în care orbeca neamulu lor, s'au decisu să scote la lumină un jurnal, în care să arate neamulu lor ce are să pretindă și ce are să apere.

În grele împrejurări au făcutu ei acestă și cu multe necazuri au avut să se lupte, de tôte le-au îndurat, căci dragoste cătră neamulu lor a fostu nemărginită. Întru-deci de ani au luptat acești bărbăți luminându neamulu lor și

apărându-i interesele cu bărbăție, ér după aceea unii obosiți nu atât de luptă, câtu mai multu de povara anilor, ér alții voind să se facă folositorii nației și în altă direcțiune, s'au retrasu, făcându-ți ție, stimate Redactore, locu și bine știind, că Tu le vei ocupa locul cu demnitate.

Amu venit dec, stimate frate, ca cu acestă ocaziune să-ți dicem;

Istoria poporului român din monarhia acestă e strinsu legată de „Gazeta Transilvaniei” alu cărei reprezentant ești astăzi Tu.

În „Gazeta” au aflatu Românii lumină, în „Gazeta” au aflatu mângăere în necazurile lor, în ea și-au vedutu interesele loru apărute cu bărbăție.

În cei deșce ani, de când ești Tu în fruntea acestei foi, ai datu dovadă că ești vrednicu urmașu alu acelora, cari au fundat-o, căci cu aceeași bărbăție apertu interesele neamulu seu și cu acelașu zel voesci să-lu luminezi.

Urméză calea, ce o ai apucat, cu bărbăție și fi sigur, că noi totdeuna vom fi cu tine și-ți vom ura din inimă ca Atotputernicul să-ți dea putere și viață, ca drapelulu „Gazetei”, pe care este săpată dragostea cătră neamulu românesc și apărarea drepturulu lui, să-lu ții totdeuna sus și curat.

Strigăte puternice și repetite de „Să trăiască!” răsunară din gurile mulțimeii nenumărate și entusiasmata.

Directorulu „Gazetei”, d-nulu **Aurel Mureșianu**, emoționat de imponenta ovațiune, ce bravulu popor român i-a adus lui și „Gazetei Transilvaniei”, răspunse prin următoarele cuvinte;

Iubiți frați și concetățeni!

Prezența vóstră înaintea casei Redacțiunii în sera acestă memorabilă, cuvintele vóstre pline de iubire, de sentimente nobile românesce și patriotice ce ni le adresați mie și celorlalți soți ai mei, cari reprezentăm adu cel mai vechiu diaru românesc în viață, sunt cea mai viuă și puternică mărturiă înaintea lui Dumnezeu și a ómenilor, că Românii dintre Carpați și Tisa au și ei limba și literatura lor propriă, că și ei au o cultură națională românescă.

Prezența vóstră aici mai este o mărturiă înaintea țerii, a Tronului și a Europei civilizate, că Românii de sub sceptrulu Habsburgilor păstréză ca pe lumina ochiloru și apără cu tótă tária sufletulu lor acestu scumpu tesaur alu naționalității române și gata sunt a jertfi totu pentru el: avere și viață.

Dér, iubiți concetățeni, manifestația vóstră de adu are încă o importanță și mai mare. Ea dovedesce lumii, că Românii din monarhia și cu deosebire cei din Transilvania mai au și aspirațiun drepțe și sfinte naționale, cari țintesc a ridica și națiunea română la o stare demnă de omenire, la starea de egală îndreptățire politică-națională, ca să se pótă bucura și ea neimpedecatu, alături cu națiunile conlocuitoare, de fructele muncii și ale jertfelor sale, spre binele și fericirea patriei.

„Gazeta Transilvaniei” a fostu în trecut o credincioasă apărătoare și promovătoare a nobilelor vóstre nșuințe. Dovedă viața și faptele inițiatorulu și a continuătorilor ei, George Barițu și a reșoștilor Iacobu și Andreiu Mureșianu.

Vé asigură însu iubiți frați și concetățeni, că și în viitoru „Gazeta Transilvaniei” nu se va da înderetu dela

nicu o jertfă în lupta pentru cultura română, și pentru drepturile noastre naționale.

Incurajați de iubirea Românilor și de însuflețirea lor pentru ținta mare și sfântă, ce-o urmărim cu toți împreună, ne vom strădui a fi în viitoru și mai zeloși în împlinirea chiamării noastre.

Este de lipsă însu, iubiți frați, este necesaru înainte de tôte, să fimu pătusi de greaua noastră îndatorire națională în aceste timpuri critice și să fimu solidari în tôte întreprinderile noastre, să trăim în cea mai bună înțelegere și umeru la umeru să luptăm pentru limba și naționalitatea română.

Vé mulțămescu, iubiți concetățeni, vé mulțămescu din adenculu inimii pentru doveșile de iubire, ce mi-le dați mie și prin mine colegilor mei dela Redacțiune, cari și ei servesc, alături cu mine, cu credință și cu devotamentu intereselor de viață ale națiunii noastre. Vé mulțămescu și în numele veteranulu și ilustrulu publicistu George Barițu, care, cu tótă dorința lui, n'a pututu fi adu de față pentru manifestațiunea, ce nu ni se face numai nou, ci înainte de tôte lui.

Vé mulțămescu și din nou vé dicu: *Drapelulu „Gazetei Transilvaniei” va fálfi totdeuna acolo unde voru fi luptătorii pentru drepturile poporului român și pentru cauza națională românescă!*

Vorbirea acestă fu întreruptă de repetite-ori de entusiastice strigăte de „Să trăiască!” ce urmară apoi totu mai puternicu până la finele vorbirii, care mări entusiasmulu poporului.

Puternica voce a d-lui Dr. A. Mureșianu fu audită până în străzile ce duc din pieta și ecolu ce se răsfrângea parea că e o salutare a maiestósei Têmpu, mândră că e mărturiă acestei sărbări naționale a poporului român.

În strigăte reînóite de „Să trăiască!” conductulu porni înderetu spre Scheiu prin Strada Cailor și Strada Furcói, cu muzica în frunte, ér în Prund, locul de unde pornise, poporul se împărăștiă cu dorulu de a vedé câtu mai curend învingătoare drepta și sfânta sa causă.

La Redacțiune veniră diferite persoane de frunte, Români și Germani între cari notăm pe directorulu și redactorulu diarulu „Kronstädter Zeitung” I. W. Filtsch, precum și óșpeții veniți la jubileu de afară, veniră ca să felicite pe Directorulu și celalaltu personalu alu redacțiunii.

Totodată d-lui **George Barițu** i-s'a adresat din partea Redacțiunii „Gazetei” următoarea telegramă:

D-lui George Barițu.

Sibiu.

Cu iubire și stimă îți adresăm cele mai căldurose felicitări cu ocaziunea jubileulu nostru comun și a anulu nou. Dumnezeu dăruiască-ți sănătate și viață îndelungată.

Redacțiunea Gazetei.

Pe 8 ore sera a fostu anunțată serata musicală și petrecerea cu danțu aranjată anume cu ocaziunea jubileulu. Dându la altu locu amărunte despre acestă serată și petrecere, spunem aci că a succesu deplinu avendu cel mai românescu coloritu prin cântecele și fermecătoarele costume naționale, care au fostu în număr imponentu

și vrednicu reprezentate în acestă di însemnată pentru întregulu românismu, căci graiulu, cântecele, portulu, datinele și obiceiurile românesce forméză naționalitatea românescă, pentru conservarea, asigurarea și întărirea căreia a luptat și luptă „Gazeta Transilvaniei”.

S. B.

Clușiu, 27 Decembrie 1887.

Cincideci de ani a luptat „Gazeta Transilvaniei”, să-și împlinescă și suta îi doresce

Andrei Truța.

Nășeu, 31 Decembrie 1887.

Constatu cu mândria, că grănițerulu Iacobu Mureșianu din Rebrășora, din discipulu institutulu c. r. militărescu din Nășeu, ale căru ruine și astăzi strigă răsplătire la ceru, a pututu prin cele mai grele viscole să scótă nava „Gazetei” la limanulu de cincideci de ani.

Învețe fii grănițerilor, ce póte face voința fără frică, unită cu perseveranță, în pericolele cele necalbulabile ce i amenință astăzi. Aducă-și aminte de vorbele străbune: „Audaces fortuna juvat timidisque repellit.”

Grănițerulu de odinioară
Ioachim Mureșianu.

Sibiu, 30 Decembrie 1887.

Primiți felicitările mele la jubileulu de 50 de ani al „Gazetei Transilvaniei” ce-lu serbați uniți în cugete și în simțiri cu toți Românii bine-simțitori.

Ioan Popescu, profesor.

Frătăuți, Bucovina, 28 Dec. 1887.

Prin cincideci de ani ai existenței sale a arătat „Gazeta Transilvaniei” și cătră noi Românii Bucovenini, unde și când numai i s'a dat ansă, inima cea mai bună. Alți cincideci de ani voim noi să-i păstrăm acea inimă prin sprijinire recunoscătoare.

Cerulu să-i ajute și ei și nou.

Iracliu Porumbescu
Exarch și paroch.

Sibiu, 1 Ianuarie 1888.

Și mulți ani înainte, mulți ani de luptă și încă și mai mulți ani de isbândă.

Pentru Redacțiunea „Tribunei”:
Cașolțanu.

Brașov, 1 Ianuarie 1888.

Scumpe amice și colegi! Primesce cele mai cordiale felicitări din partea mea la jubileulu de 50 de ani al „Gazetei Transilvaniei”.

I. W. Filtsch.

Redactorulu fóiie „Kronstädter Zeitung”.

Brașov, 1 Ianuarie 1888.

Primiți felicitările mele cele mai sincere la jubileulu diaristicu de 50 de ani.

Fritz Gött,
proprietaru de tipografiă.

București, 31 Decembrie 1887.

Cu sufletulu suntem în mijloculu vostru la marea sărbătoare. Trăiască brava „Gazeta Transilvaniei” vecinicu tânără, deși numără o jumătate de veac!

C. Arion, A. Djuvara, N. Fleva,
Tache Ionescu, Caton Lecca.

București, 31 Decembrie 1887.

Pentru mărețul jubileu alu diarulu „Gazeta Transilvaniei”, te rog să primesci din partea tuturor amicilor mei de luptă dela diarul „Epoca” și din partea mea

sincere felicitări și urări de prosperitate.

Nicolae Filipescu.

București, 31 Decembrie 1887.

Salutându frățesce a 50-a aniversare a celui mai vechiu organ de publicitate românescă, îi urăm să lupte cu aceeași sîrguință și tăria pentru redemptarea și propășirea poporului român.

Redacțiunea „Răsboiului.”

Gara Galbeni, România, 31 Dec. 1887.

Cu mândria ne alăturăm la serbarea jubilară de 50 de ani a focalarului național român.

Caianu⁺), Macedoniu Șutu, Ioan Popoviciu, Miron Ciupercescu, Vasile Bulbuc.

Betlén, Solnoc-Dobâca 27 Dec. 1887.

„Gazetei” jubilară-i doresc să ajungă a jubila alu 100, 500-lea etc. jubileu. Dea ceriul să aibă un milion de cetitori români! Tăria de diamant! Să se îmulsească cetitorii ca stelele ceriului și ca năsipul mării! Dă Domne așa să fiă! Națiunea noastră cultivându-se se prospereze și să fiă mare și tare!

Căci mică fu și Roma la prima ei urdă.

Din simbure și Codrul întocmai ese-afară.

Trăiescă „Gazeta Transilvaniei”, fala, mărirea și fericirea Românilor!

Simion Moldovanu, inv.

Șintereagă, 27 Decembrie 1887.

Să trăiescă „Gazeta” și susținătorii ei. Memoria celor ce au redactat-o în timpuri critice de 50 ani să fie în veci.

Pompeiu Mureșanu.

Năseud, 27 Decembrie.

Dăe Dumneșeu, ca luminătorul nostru diară „Gazeta Transilvaniei” să își poată împlini sfânta chemare și de aci înainte întru mulți, mulți seculi, așa precum și-a împlinit-o în jumătatea de seculu ce o împlinesce acum, îi doresce din inimă

George Belteagă.

Görz, 27 Decembrie 1887.

Gratulațiunile mele și sincere urări de felicitare din incidentul jubileului și noului an, care doresc să fiă mai avuți și încornatți de mai abundante fructe naționale ca celălalt spirat.

G. Vlăsa.

Oradea-mare, 27 Decembrie, 1887.

Salut cu mândria națională

*) În multe telegrame unele nume nu se pot descifra. Cerem deci scuze, decă, fără voia noastră, s'ar strecura vr'o erore în reproducerea numelor. — Red. „Gaz. Trans.”

„Gazeta” cu ocaziunea jubileului și întregu bravul personalu redacționalu

Teodor Pinter, jurist.

Er. Hatvan, 25 Decembrie 1887.

Din incidentul festivității jubileului de 50 de ani al „Gazetei Transilvaniei”, primiți felicitările mele.

Vasilu Patcașiu, preot.

Obregia, 28 Decembrie 1887.

Gratulez la isbândile dorite și legitime ale națiunei.

Dăe Dumneșeu, ca jumătatea secolului, în care cu fruntea deschisă și cu brațu juvenilu intră în luptă „Gazeta”, vocea națiunei, să fiă binecuvântată și plină de rōde.

Artemon Blășianu

SCRILE DILEI.

Sub titlul „Preot român agitator” cetim în „Kolosvar” dela 14 Ianuarie: „În comuna Remetea din comitatul Timișorei preotul român de acolo Nicolau Petrescu a provocat Dumineca trecută în biserică pe credincioșii săi, ca la casu de răsboiu să se rōge pentru învingerea armelor rusești. În altă zi însă vesti locuitorilor din comună, că deja Rusul vine și că Maghiarii o vor păși tocmai așa, ca la 1848. A declarat că elu va ține cu Rușii, pentru că nu recunoșce nici statul maghiar, nici pe regele maghiar. Contra preotului agitatoru, care și acum e în cercetare pentru agitare contra confesiunilor, s'a pornit cercetare din partea autorității comitatului Timiș.” De altă parte „Ellenzék” reproducend scirea aceta sub titlul „Preot român trădător de patrie”, dice că în biserică preotul numit s'a rugat lui Dumneșeu, ca să-i ajute Rusul să învingă. Cătu pentru agitația contra confesiunilor, fōia din urmă spune, că preotul Petrescu a mers în scōla sa confesională și de acolo a hui-duit afară pe copiii aparținătorii altor confesiuni. — Ce însemneză aceta, decă nu cea mai detestabilă agitațiune contra preoților români? Și dau foile ungurești sēmă de nechibzutele lor fapte? Preotul trebuie că e victima vr'unei mișelii.

Dava anuală a comitatului Cojoceni pe 1886 a fost 523,448 fl. 12 cr., a mai rămas o restanță din an. 1886 de 305, 076 fl. 93 cr. Așa dăr în decursul anului 1887 ar fi fost să se scōță dela sēmăni locuitorii din comitatul Cojoceni nu mai puțin ca 828,525 fl. 5 cr. Abia s'au putut însă incasa până la finea lui Decembrie 493,418, fl. 51 cr., rămânend în restanță 335,106 fl. 54 cr., va

se dică în decursul acestui an a crescut restanța de dare cu 15,580 fl. 56 cr. v. a. Copii de scōla se află în acestu comitat 22,622, mai mult cu 25 ca în anul precedent 1886. Scōla o cercețeză 18,274, mai mult cu 2233 ca în anul precedent. Scōle se află 308, învățători 330. — Restanța dării arată destul de lămurit în ce miserie s'a adus bietul popor de cei dela putere.

În 31 Decembrie v. doi țigani din Vulcan plecară pe la 8 ore sēră la Brașov cu mături de vîndare. Din cauza zăpedii însă unul din ei perdū drumul și se rătăci, er celalaltu își urmă calea cea adevărată. Nu peste mult însă, țiganul rătăcit auzi țipetele de grōză și sberetele după ajutoru ale conșotului său, pe care-l atacară lupii. Elu însă înfricoșat se duse repede în comuna Cărstianu după ajutoru. A doua zi 2 sași din Vulcanu găsiră capul și cismele sērmanului țiganu mîncat de lupi.

D-lu Dr. Demetria Ciuta și-a deschis cancelaria advocațială în Bistrița.

Reuniunea pompierilor voluntari din Blășiu va da balu Sămbătă în 21 Ianuarie st. n. a. c. în sala „Otelului Național” de acolo. Blășiu, 9 Ianuarie 1888. Comanda. Prețulu intrării: pentru persoană 1 fl. Inceputul la 8 ore sēră. Contribuiri benevole se primesc cu mulțumită și se vor chita publice.

Literatură.

„Românische Revue.” Cu fasciculul, care va apăre la 15 a l. c. aceta revistă română scrisă în limba germană își va începe alu IV an alu activității sale.

Necesitatea unui organu cu scopul de a informa străinătatea despre starea poporului român preste totu și mai cu sēmă a Românilor din Ungaria a fost de mult simțită și recunoscută. Conducătorii poporului român din monarhia austro-ungară atât la conferințele naționale din Sibiu precum și mai înainte au ventilat înființarea unui asemenea organu, care înse nu s'a putut realiza din lipsa sumelor recerute pentru o întreprindere ca aceta, apoi și din causă, că n'a fost speranță a lăți în destul organul proiectat.

La 1885 Dr. Corneliu Diaconovich a înființat pre risiculul său propriu lunariul intitulat „Românische Revue”, pentru care luptând de atunci încōce cu cele mai mari greutăți și neajunsuri și jertfînd bani și timp, a ajuns la rezultate foarte înbucurătoare.

Causa română prin revista sa a de-

venit cu multă mai bine cunoscută străinătății și foile străine cele mai de frunte, mai cu sēmă cele din Germania totu mai des se ocupă în modu foarte simpatic cu acestu organu de informațiune, care se trâmte în mai multe sute de esemplare la redacțiun, corporațiun și celebrități politice și literare din capitalele Europei. Astfelu direcțiunea de la „Românische Revue” a devenit unu întregu birou de informațiune, la care se adresează mai toți scriitorii străini, cari se ocupă cu poporul român și cari până acum și-au luat informațiunile din isvōre de valōrea scrierilor d-lui Hunfalvy et Consortes. Apoi vedem că chiar și bărbați politici germani și slavii intră în legătură strînsă cu aceta fōia și figureză ca colaboratorii ei, cu dorința de a o vedea aqî mîne unu organu centralu alu naționalităților din Ungaria.

Numărul esemplarelor gratuite de informațiune crește în continuu și întrece deja numărul abonaților, cari în anul trecut n'au fost nici 300, apoi și dintre aceta o însemnată parte a remas în restanță o abonamentulu.

Astăzi, după rezultatele ajunse prin aceta revistă, după recunoștința exprimată față de dēna la conferința din Sibiu și după recomandățiunile comitetului centralu electoralu de acolo mai cu sēmă înse după-contrarii poporului nostru au încercat nimicirea aceta întreprinderi naționale prin unu procesu de presă, susținerea ei este o datorință morală, o cestiune de onōre pentru inteligența română.

Recomandăm dăr abonarea și sprijinirea aceta reviste tuturor, cari sînt în stare a jertfi suma de 10 floreni pe an pentru o întreprindere națională atât de însemnată, cu atât mai vērtoșă, pentru că direcțiunea trâmte după fiacare esemplar abonațiualu gratuitu în străinătate.

„Românische Revue” și de acum înainte se va ocupa pre lângă informațiunile despre starea și aspirațiunile politice ale Românilor din Ungaria și Transilvania, în partea sa literară și cu nisiunțele noastre culturale, cu istoria noastră, publicand tractate științifice, traducțiun ale productelor mai însemnate din literatura noastră și împărtășiri despre începuturile noastre în artă.

Fasciculul de Ianuarie va apăre la mijlocul lunei curinte cu unu cuprinsu politicu și literaru bogat și cu trei ilustrațiuni.

Prețulu abonamentulu face pe unu anu întregu pentru Austro-Ungaria 10 florini, pentru România 20 franci în aur și se trâmte direcțiunei în Resicza (Banat).

Abonamentele se fac numai pe anul întregu.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

IMPĒRATULU TRAIANU

după

Monumente archeologice.*)

Lecciune introductivă la cursul de archeologia la Universitatea din București, 1887.

Domnilor,

După unu restimp de aprōpe nouă ani, cată să mărturisesc că nu fără de ōrecare emoțiune mă revēdū pe aceta catedră. Ca s'o părăsesc pentru unu așa de lungu timp, am fost îndemnat, mai înteu, la 1879, prin starea sănătății mele atunci foarte sdruncinată, și apoi, pri unele ocupațiuni științifice, de a căro-ū intrerupțiune momentană și cu totul involuntară, aștept să mă compenseze numai interesul studiilor, ce chiar astă-sēră v'a atras pe dumniavōstră, în număr așa de mare, în jurul meu.

Nu-mi facu, domnilor, iluziun deșarte, nici asupra științei mele, nici mai ales asupra talentului meu de expunere și de vorbire, — sēu mai drept, — de cetire.

Dăr imi dică că subiectul, pe care

*) Din „Convorbiri Literare.”

mi-am propus a-lu trata într'unu șir de prelegeri săptămânale de sēră, are pentru totu Românul neinstrunatele adeveneri ale unei restituiri a momentului istoric, în care s'a născut naționalitatea noastră.

Ceea ce voesc a face — vorbindu-ve despre Traianu și despre monumentele prin care se destăinuesc și se învie mărețele fapte ale întemeietorului coloniei romane din Dacia, — este, ca să dică așa, ca și o cercetare a originilor noastre, o descriere, cătu se va putē mai amănunțită, a leagănilor în care s'a ivit și s'a adăpostit pruncia ginte romane dela Dunăre.

Aș fi foarte fericit, domnilor, decă încercarea ce mă încumētez a face, ar putē totdeodată, — improspătand și întărind în sufletele dumniavōstră neclătita curioșă cu care se cade pururea să ne închinăm la trunchiul latinu, de unde noi Românii am vāstărit, — ar putē, dicu, să lumineze instituțiunile, urile, artele industriile și în sfârșit, totă viața socială și culturală a Europei, în acea Epocă memorabilă, când geniul romanu ajunsese, într'insa, a predomni fără de margini.

Astfelu, credu că voiu îndeplini cu

cea mai strictă rigōre îndatoririle catedrei ce-mi este încredințată.

În prima lecțiune a cursului cu care, încă dela 1874, mi-s'a decernat onōrea de a inaugura studiile archeologice în facultatea noastră din București, am spus în ce chipu înțelegu eu a se preda la noi mai cu folos aceta studii; am spus că archeologia „pășește totdeuna „alături cu istoria; ea singură o lămurēșce, o explică, îi dă color și suflet, „o învie, o împlinesce.” Am mai spus că în calitatea ei de „istoria a culturai „popōrelor din trecut, și anume, ca „espunere a credințelor, aședămintelor „și obiceiurilor vechimii, archeologia „este soră gemenă cu istoria pragmatică „sēu politică.”

Totu acolo m'am încercat a stabili o clasificățiune a materiilor archeologice, împărțindu-le în două mari secțiuni: una privitoare la *Etica Socială*, adecă ocupandu-se de religiune, de constituțiunea politică, de legiurile și de obiceiurile publice și private ale popōrelor antice; cealaltă, cuprindend, într'unu cercu foarte largu de cercetări *esteticie*, studiul frumōselor arte, industriilor de tot felul, precum sînt monumentele arhitectonice și cele sculptu-

rale, picturile cu mosaicele, cu smalțurile și cu sticlăria, petrele gravate și apoi monetele, inscripțiunile, vasele, armele și uneltele de totu soiulu.

În câteva cuvinte, aceta tōte constituesc materialul variat, pe care archeologul pōte, sēu sē-lu cuprindă pe d'întregu în studiile sale, sēu sē-lu despice până la infinitu, alegēndu-și dintr'insul o ramură specială de analizat.

Mai deunăzi, rēsfindu din întemplantare legiuirea scōlelor noastre românești din vechiul „Regulamentu organicu” dela 1834, am constatat, — cu ōrecare plăcere, mărturisesc, — că bētrāni noștri, încă de multu puse gându să introduc asemenea studii în scōlele noastre. Ei n'au făcut-o, dăr care e guvernul, care face totu ce promite și totu ce trebuie să facă pentru scōle?

Permiteți-mi, domnilor, fiindcă aci avem dreptul să vorbim de tōte cele vechi, să vē cetesc cele câteva rēnduri din Regulamentu organicu pe care, abia acum, după o jumătate de seculu, imi revine mie plăcuta onōre de a le pune în lucrare.

„§ 83. Archeologia se va învăța ca „unū suplimētū la cursul de literatură „grēcă și latină, și de istoria vechiă.”

Inaltu ordinu de di.

Regele României a adresatû câtră ôste următorul ordinu cu ocaziunea anului nou:

Ostași! Este aprôpe unu pătraru de vécû de când mă găsesc în fruntea vâstră, și cu câtu anii au trecut, cu atât disciplina și virtuțile vâstre militare v'au atrasu din ce în ce mai multu dragostea țerei și a Mea.

Dacă jertfele făcute de țără pentru întărirea ôstei sunt mari, voi ostași veți dovedi că densa va fi totdeuna pilda împlinirii datoriei.

Ofițeri, sub-ofițeri și soldați! Viitorul țerei fiind strânsu legatû de viitorul ôstei, cugetarea și inima Mea sunt în dreptate cu statornicia câtră voi, și Regele vostru nu v'are alta de câtu să aveți înrădăcinate în sufletu cinstea câtră stégû și devotamentul câtră patriă atât câtu Elu are de înrădăcinate în sufletul Său dragostea pentru voi.

Vă urezû dér ani mulți și fericiți.
Datû în Bucuresci, la 1 Ianuarie 1888.

Carol

Serată musicală și danțu.

Joi în 31 Decemvre la 8 ore s'era a fostu serată musicală și petrecerea cu danțu în sala Hotelului Nr. 1., aranjată anume cu ocaziunea jubileului „Gazetei“.

Deja înainte de 8 ore sala Hotelului Nr. 1 era plină de publicul care cu nerăbdare aștepta începerea programei pe câtu de bogată pe atât de variată. S'au executat bucatile: 1. „Frunțuliță“ pentru coru mixtu de Nichi. 2. „La isvoru“ poesiă de Eminescu pentru coru mixtu. 3. „Sărmană frunză“ și „Rămâi sănătoasă“ de G. Dima. 4. „Căntece toscane“ solo, coru cu acomp. de pianu, de R. Weinwurm. 5. „Trecui valea“, coru mixtu, de I. Mureșianu. 6. „Mama lui Stefanu celu mare“, baladă pentru solo, coru și piano, de G. Dima.

Corurile au fostu bine studiate. Observăm aci, că lacuna ce s'a simțit de aprôpe doi ani în societatea noastră musicală, mulțamită d-lui Neculae Popovici, a înlăturat'o cu succesu. Mai multu au plăcutu căntecele toscane, în care d-șora Lucia Pușcariu prin vocea și dulce de altu a sciutû să ne răpescă pe unu momentu într'unu modu foarte plăcutu. Asemeni și d-na Hareti Nemeșiu și d-lu N. Popovici în bucata „Mama lui Stefanu celu mare“ cu simpaticele lor voci au sciutû să execute în modu vrednicu frumosele soluri din baladă. D-na Hareti Nemeșiu are o voce frumoasă și plăcută cu unu sunetu argintiu, și în deosebi tonurile înalte te răpescu prin viul și melodiosul lor sunetu.

Acompaniamentele la pianu au fostu

încredințate mânelor destere ale d-șorei Virginia Juga.

Aprôpe de mezul nopții, după ce s'a finitû programa a urmatu danțulu la care cu plăcere s'au înșiratu bătrâni și tineri, femei și fete cu frumosele și pitorescele lor costume naționale.

Petrecerea viuă a duratû până mai în zorii de di, ducendû cu sine fă-care cele mai dulci suveniru, și în deosebi străinii, cari își exprimau dorința de a pute l'ua parte êrăși câtu de curendû la o asemenea petrecere frumoasă românească.

Zalnocu, 4 Ianuarie n. 1888.

Dare de semd, mulțamită publică și nou apelă. La apelul nostru din Nr. 168 dela 1/13 Augustu 1887 alu „Gazetei Transilvaniei“ îndreptatû câtră p. t. publicu pentru a-ne sprijini în realizarea unei instituții folositoare, înființarea bibliotecii parohiale gr. cat. de Zalnocu, binevoiră a-ne sucurge cu ajutoru:

1. D-lu Gregoriu Peretz, studentu în științe la Parisu, carele prin on. Redacțiunea „Gazetei Transilvaniei“ ne trimise în 30 Septemvre suma de 15 franci.

2. D-lu Gregoriu Maior, colaboratoru la „Gazeta“ în Brașovu, 1 fl. în bani și 5 exemplare din romanul propriu originalu: „Coroana Sicriului“.

Căroră mulțamindu-le pentru marinosul daru, rugăm pe Dumnezeu ca să-și reverse preste densu darurile sale cele bogate.

Totdeodată încurajați prin aceste ajutoare, ne luăm îndrăsnelă a apela de nou*) la binevoitoru sprijinu alu on. publicu întru realizarea acestei întreprinderi.

În serile lungi de iernă, în zilele de sărbători peste totu anul, Românul cu câtu de puțin începutu de carte ar ceti și și-ar mai împrăstia orbia spirituală în care vitregimea timpului l'a ținut, durere! atata timp. Cetindû aru și înveța multe bune și folositoare, dér aru atrage la sine pre mulți prieteni, cari și de altcum se adună ca să facă sfatû, dér unde? la birtu, lângă înveninătorea țuică, unde își lasă paralele și unde adese își prăpădesce pre lângă minte și moșia. Cetindû, dicemû, dér de unde și ce să cetescă? Êta scopul nostru! Voimû să dăm în mâna poporului nostru cărți folositoare și ca să o putem face acesta apelăm la inima generosă a fiăcărui Român. Și contribuindû cu ceva nu numai că va fi contribuitu spre luminarea poporului nostru, și spre abaterea lui dela birtu și petreceri demoralizatoare, ci va fi făcutu unu însemnatu serviciu și autorilor români. Căci până nu vomu

*) Apelăm și noi la publicu românû să sprijinescă astfel de întreprinderi salutare. — Red.

face să străbata dorul de lectură în masa poporului, până atunci auctoriu noștri se voru totu plânge de reua trecere a cărților și de indiferența Românilor în a-i sprijini.

Orice ofertu în bani, cărți și diare de totu felul ne va fi bine-venitû și despre tôte vomu da rațiociniu publicu și mulțamită.

Contribuirile se potu adresa séu la on. Redacțiunea a „Gazetei Transilvaniei“, séu la persoana subscrisului în Zalnocu p. u. Mojád, Szilágymege.

Pre lângă cari recomandandû încă odată această cauză căldurosei părtiniri a on. publicu, sunt cu iubire frățescă,

Ion Sonea,
preot-administratoru actualu,
ca preside alu bibliotecii gr.
cat. de Zalnocu.

DIVERSE.

O crimă în Bucuresci. O crimă oribilă — scrie „România“ — s'a săvârșit aseră în Bucuresci, între orele 6 și 8. Soții: d. și d-na Ștefanu Lespezeanu, ingineru pensionaru, locuindû pe strada Dionisie No. 36, au fostu găsiți morți în casă, êră slugile lor legate. Soții Lespezeanu au fost strangulați și înjunghiați. Tôte odăile erau răscolite. Nicu unu dulăpior séu cutiă n'a rămasu nedeșchise și nescotocită. Motivul crimei, precum se presupune, n'a pututû fi de câtu jăfuirea. D. Lespezeanu, foarte regulatû în trailu séu, trecea dreptu unu omu cu dare de mână. Parchetulu, înștiințatû repede, unu domnu jude instructoru, unu procuroru, prefectulu poliției, mai mulți agenți ai forței publice și mulți cetățeni au fostu la locul îndoitei crime. Soții Lespezeanu zăceau nemiscați în mijlocul casei. După crispăniile victimelor, după deschidutura extraordinar de mare a gurilor lor, se deduce că criminalii au avut a sustine mare luptă înainte d'a da loviturile de moarte nenorocitoru soți. După spusele servitorilor, criminalii erau în număr de șese. Ei erau îmbrăcați în haine mocănesce. Figurile însă nu li sunt cunoscute. Parchetulu a începutu cercetarea. S'a luat unu întrogatoru provisoru servitorilor și vecinilor. Servitorii au fostu arestați. Victimele au fostu transportate la spitalul Brăncovenesei. Această îndoită crimă emoționează mult capitala. Toți se miră: cum se pôte ca la unu ceas când d'abia se înserează, pe o stradă principală, să se poată săvârși unu îndoită omor. Unde erau agenții siguranței publice? Cari le este atribuțiunea, decât nu d'a păzi viața cetățenilor? Asta-i siguranța publică pentru care s'a mai cerutû zilele trecute unu nou creditu de 50.000 lei?

Limba universală. — Comisiunea instituită de societatea filologică americană, spre a examina întrebarea, decât se pôte recomanda introducerea unei limbi internaționale, s'a pronunțatû contră limbii numite „volapük.“ Comisiunea recunoșce, că schimbulu internaționalu de idei fiindu astăzi foarte viu, ar fi bine să se creeze o limbă înțelesă de toți, însă această ar trebui să se întemeze pe cele șese limbi mai însemnate: englesă, franceză, germană, spaniolă, italiană și rusescă. Sub acestu raportu volapükul este tocmai unu regresu limbisticu. O singură persoana nu e în stare a inventa o limbă universală corespunzătoare trebuințelor națiunilor civilizate.

Otrăvire. — Locuitorul din P. junu Petru Mayer fu înveninatû împreună cu tôte familia lui din gustarea unor mâncări de aluat. Poliția a ordonatû anchetă rigurosă la toți vânzătorii de făină.

Otrăvire cu cărbuni. — În Șimleul Silvaniei doi servitori furar a cantitatei mai mare de cărbuni, ascundendû-i în grajdul în care durmiau ei noptea. În o dimineță însă, unul din ei observă că soțu-séu este mortu. Vestu acesta tăpănului séu, credendû sigur, că elu a înghețat de frig. Prin secționare însă s'a constatatû, că nu înghețul, ci gazulu cărbunilor fu cauza morții lui Martin János, cum se numia nenorocitul. Prietenul séu scăpă de morțe numai prin împrejurarea, că așternutul séu fusese cevaș mai ridicatû dela pământu.

SCRIRI ULTIME.

Bruzela, 2 (14) Ianuarie. — „Nord“ dice, că Rusia nu pretinde a regula singură cestiunea bulgară. Ea a consideratû totdeuna necesaru unu acordu între Puteri pentru această soluțiune.

Berlinu, 2 (14) Ianuarie. — Dieta Prusiei s'a deschis astăzi printr'unu discursu de tron, cetitû de d. Puttkammer, ministru de interne.

Cele două Camere au decisu să adreseze prințului imperialu o telegramă, exprimandû viul interesu ce-lu pörtă țera întregă pentru sănătatea prințului și speranța firmă de a-lu vedé în curendû întorsu în patriă, deplinu sănătosu.

Apoi discursulu expune situațiunea financiară, care a devenitû mai favorabilă, de cum se așteptase.

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

„Istoria cuprinde interesele publice și întâmplările cele mai vrednice de a-ducere aminte, ér arhilogia talmăcesce aceste interese și întâmplări; p'etrunde în tôte amănuntele vieții din lăuntru, arată obiceiurile, ceremoniele politicesce și bisericesci, descrie monumenturile, meșteșugurile, felul îmbrăcămintelor, sărbătorilor, jocurilor publice și altele. Profesorul va arăta, mai întâi, antichitățile Egiptului și ale altor neamuri din Asia. După aceea, va trece la antichitățile Grecilor și ale Romanilor la care se va opri mai multă vreme.“

Se vede, d-lor, că instinctul bătrânescu m'a împinsu a urma, — fără șcirea mea, — povețile părintesci. Acum nouă și dece ani, am vorbitu precesorilor d-văstru de pe atunci despre „Antichitățile Egiptului și altor neamuri din Asia.“ Dér curend după aceea m'am simțit nevoitû să lasu urmarea prelegerilor mele ténérului meu colegu și mult instruitulu și amabilulu meu suplitoru, d. Grigorie Tocilescu, care, sunt încredințatû, că, cu o deplină erudițiune și cu o metodă negreșitû mai analitică decât aceea câtră care eu sunt înclinatû, v'expusû chiar și d-văstru o bună

parte din antichitățile Grecilor și ale Romanilor.

Pentru îndeplinirea acestor conștiințioase sarcine ce d-lui a binevoitû a l'ua asupra-și, eu simtû acum o plăcută datoria de a-i mulțumi chiar dinaintea d-văstru.

Totuş, cugetandû că d-lui nu va fi secatu tot isvorul cunoscințelor ce avem despre antichitățile Grecilor și Romanilor, ér mai cu semă, fiindu că chiar programa regulamentulu prganicû la care imi place să mă referu, o descrie că asupra acelor „antichități ale Grecilor și ale Romanilor, profesorul se va opri mai multă vreme“, eu, d-lor, m'am gânditû a despica cursulu meu în două serii de lecțiuni paralele. Într'unele voui expune o materie specială și adecă: „Mitologia și instituțiunile religioase la Greci și apoi la Romani; în celelalte prelegeri ce voru urma cuvântării introductive ce am onore a vă rosti acum, vorba ne va fi despre Traianu și despre tôte acele monumente, cari se raportă la istoria persoanei și a epocii, ce prin geniul séu a strălucitû așa de tare în analele omenirii.

Două cauze m'au îndemnatû a alege acestu subiectu că temă a unui cursu de antichități și de archeologie.

Pe cea dintăiu am și anunțat-o. Am voita ca, deorece mă simtû acum și redusu de a părăsi studiile mele asupra Tesaurulu dela Petrosa, și de a întreprinde, pentru unu timpu ôrecare, publicațiunea operei ce esclusiv m'a ocupat de mai mulți ani, am voitû, dicu, să atacu o materie, care prin interesul ei patriotic se mă pôte mângăia de sdruncinarea încercată în studiile mele predilecte și îndelungate.

Și într'adeveru, ce pôte fi pentru noi mai atrăgătoru, mai interesantû, mai învictorû, decât a p'etrunde cu cercetările anticare până la obirșia neamului românesc; decât a reaminti, cu dovești plastice ale timpurilor arhaice, cum că noi Românii am câpătatû ființa noastră în lume în momentul chiar când marele Traianu a pusu Rinulu și Dunărea ca hotar alu imperiului latinu, în contra barbarilor Germaniei, și a asvêrlitû dincolo de apele Dunastrului pe inculții Daci, Sarmati, Iasici și alte neamuri selvatiche menite a peri.

Acela este, fără îndoială, în istoria antică, momentul cel mai glorios alu Romanității. Concuistele extra-italice, începute de Scipioni și de Flaminiu, lărgite cu îndrăznelă de Iuliu Cesar, ajung,

tocmai sub Traianu, la alu lor apogeu. Din Spania, din Galia și din Germania pe cari elu cu zăbale de fier le înfrâna, brațulu învingătoru alu lui Traianu se întinde repede dincolo de Dunăre, dincolo de Eufrat, dincolo de Tigru. „De aşu fi mai ténérû“, dicea cât-va timp înainte morții sale, Traianu, ajunsu în vîrstă de vre-o 65 de ani, „de aşu fi „mai ténérû, aşu întinde puterea Romanilor dincolo de unde a întins-o Alexandru-celu-Mare pe a sa, trecendû de Indii.“

Nicu unul din împărații Romei n'a străbătutû victoriosu așa multe și așa depărtate locuri; nicu unul — ceea ce ne pasă nouă și mai multu aci, — nicu unul n'a lăsatû pretutindenî unde a fostu urme mai temeinice de instituțiunile folositoare, de monumente mărețe. Și, — lucru minunatû — ca unu boldu eternu, ce trebuie să ne împingă pe noi Români, mai alesu spre studiul archeologiei de acea epocă, cel mai de frunte din aceste monumente, și cel mai înringu păstratû până în ziua de astăzi este chiar acela, care ne pune sub ochi istoria noastră națională, luată ab ovo.

(Va urma.)

„ALBINA“

Institut de credit și de economii FILIALA BRAȘOVU.

Primesc depuneri spre fructificare și plătesc pentru ele amănuntul timpului de abdicare, darea de venit de 10% și 5, 4 sau 3 1/2 % interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei“ după cursul și lei, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantajoasă hârtie pentru plasarea de capitale;

escamptează cambii cu cel puțin două subscrieri după calitatea lor cu interese de 6 1/2—8%;

escamptează cambii cu numai o subscriere decât acelea sunt asigurate prin ipotecă cu 7% interese;

acordă credite de cont curent cu 6 1/2 % interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri cari au o valoare stabilă și nu sunt supuse stricărei pe lângă interese de 6 1/2—8% după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe toate efectele cotate la bursa din Budapesta, Viena și București, până la 85% a cursului lor pe lângă interese pe 6 1/2 %;

cumpără și vinde după cursul și lei monete;

primesc în comisiune cumpărarea și vinderea de orice hârtie de valoare pe lângă cele mai ieftine condițiuni;

închiriază pe teritoriul cel-lu posedat lângă gara Brașov, și care e prin sine în legătură nemijlocită cu gara însăși, atât locuri libere pentru depozitarea de marți cât și eabine în magazinele sale sau magazine întregi, și primesc și cantități mai mici de mărfuri spre depozitare în magazinele sale.

Deslușiri detaliate se pot lua la casa filialei și la bărbății de încredere ai acesteia.

Oarele de casă sunt în fiș-care și de la 9—12 a. m. și de la 3—5 p. m.

Localul „Filialei“ este în Brașov, piața
Nr. 90. etajul I.

Am onore a face cunoscut prin
acesta, că mi-am mutat

CANCELARIA DE ADVOCATURĂ în Brașov, în Ulița neagră No. 342.

Numele meu și renumele meu cel
bun de mulți ani ca avocat garantéză
că voi îndeplini conștiințios, cu punct-
tualitate, procesele ce mi se vor încre-
dinta și altfelii, de felii de substituțiun.

Brașov, în 10 Ianuarie 1888.

Cu deplină respect

Nicolau Găitanu.

jude de tabla regiă judiciară în pen-
siune și procurator diplomat.

Bursa de București.

Cotă oficială dela 2 Ianuarie st. v. 1888.

	Cump.	vënd.
Renta română 5%	90.—	91.—
Renta rom. amort. 5%	93. 1/4	94.—
Renta convert. 6%	87. 1/2	88. 1/4
Împr. oraș. Buc. 20 fr.	36.—	37.—
Credit fonc. rural 7%	102.—	103.—
„ „ 5%	88.—	88. 3/4
„ „ urban 7%	101.—	102.—
„ „ 6%	94.—	95.—
„ „ 5%	84.—	85.—
Banca naț. a Rom. 500 Lei.	10.15	10.20
Ac. de asig. Dacia-Rom.	2.28	2.30
Ac. de asig. Națională.	198.—	200.—
Aur contra bilete de bancă.	17. 1/4	17. 3/4
Bancnote austr. contra aur.	2.18	2.25

Se deschide abonamentul pre anul 1888

la

AMICUL FAMILIEI. Diar de beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrații. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a luni în număr câte de 2—3 côle cu ilustrații frumoase; și publică articlii social, poezie, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tracteză cestiuni literare și științifice cu reflesione la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte populații din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste totu nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci—lei, plătabil și în bilete de bancă ori marce postale.

PREOTUL ROMÂN. Diar de bisericesc, scolar și literar — cu ilustrații. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/2—3 1/2 côle; și publică portretele și biografiile arhierilor și preșilor mai distinși, precum și alte portrete și ilustrații, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia multe de predică pentru dumecei, serbător și diverse ocașuni, mai ales funebrai, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă totu soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericescă, scolară și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci—lei, plătabil și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis totu alu patruea esemlaru.

Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUŢU“ în Gberla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totu de aci se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulu Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincal. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr.—Broșura III. 30 cr. Tote trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesci la tote srbătorile de preste anu, de I. Papiu. Unu volum de preste 26 côle. Acest op de cuvântări bisericesci întrece tote opurile de acestu soi aparute până acum—având și o notiță istorică la fie-care srbătoare, care arată timpul introducerei, fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva srbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală.—Continuarea novej: **Idealul pierdut** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântana dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean crailul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Elu trebuie să se însore. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțu. Prețul 25 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schiță

din emigrarea lui Dragoșu. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilăria. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedia în 5 acte, după Augustu Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șuluțu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafir și vioarele, poesii populare, culese de Ioan Popu Reteganu. Unu volum de 14 côle. Preț. 60 cr.

Tesaurul dela Petrosă seu Cloșca cu puil ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Sătenului Român. Cartea I, II, III, IV, cuprinde materii forte interesante și amuzante. Prețul la tote patru 1 fl. — câte una deoseb 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii forte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normal (preparandial), a învățătorilor și a altor bărbați de școlă, de V. Gr. Borgovanu, profesor preparandial. Prețul unui esemlaru cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatură noastră pedagogică abia aflăm vre-unu op, întocmit după lipsele școlerilor nostre în măsura în care este acesta, pentru aceea ilu și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesati.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. Gr. Borgovan. Prețul 15.

Manual de Gramatica limbei române pentru școlele poporale în trei cursuri de Maximu Popu, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datu 26 Aprilie 1886, Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioan Buteanu, prof. gimn. Unu volum de peste 30 côle. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de dato 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică forte bogată a acestui op — cuprinzând compozițiun de totu soiul de acte obveniente în referințele vieții social — se pote întrebușta

cu multu folos de cătră preș, învățător și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colectiune de vier-sură funebrai, urmate de iertăciun, epitafiă ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculărei în școlă populară pentru învățător și preparand. Broș. I. scrisă de Gavrilu Trifu profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciun și cântări bisericesci forte frumoș ilustrată. Prețul unui esemlaru broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciun și cântări bisericesci — frumoș ilustrată, pentru pruncii scolar de ambe secsele. Prețul unui esemlaru broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciun și cântări pentru pruncii scolar de ambe secsele, Cu mai multe icone frumoș. Prețul unui esemlaru e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visul Prea Santei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciun frumoș. Cu icone frumoș. Prețul unui esemlaru spdat franco e 10 cr., 50 esemlare 3 fl., 100 esemlare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui esemlaru legat și spdat franco e 15 cr.